Jeg har saa mange Hilsener til Dig at jeg for Korthedsskyld og for det meget at glemme vil forene dem alle i 3 Bogstaver, men disse 3 Bogstaver indbefatte Meget: jeg skal hilse Dig fra Rom. Paa Tirsdag have vi vort Gilde i Gjerletti musicalske Selskab og vi agte tilhobe der at drikke din Skaal under Vivat og hurra!

Skriv mig nu snart til, eller skrive lad – ellers faaer Du ingen flere Breve fra mig. Forsøm ikke at fornye Ungdomsbekjendtskab med min dygtige Ven Dr. Magister. Han og Professor Denis Møller skrive mig jevnligen til fra Khbn. Hvad Du med En af dem eller ved En af dem skriver mig til maatte afgives enten til Hs. Exc. Ghbr. Rosenkrantz eller i vedenlandsk Departement til H. Secretair Punsaing, saa befordres det strax. Finder den Lejlighed dertil da formeld ogsaa min Respect for Frue F. Brun og den gode behagelige Frøken Gall, En af Dronningens Hofdamer. Jeg formoder Dig er den begge.

Hvis Du skriver mig til, da glæd mig ogsaa med den Efterretning at Du har gjort Bekjendtskab med min dygtige Svigerinde (min Fredriks indtrykte Billed og Tvillingsyster), Frue Adgaard og med hendes Mand min gode Svoger; ogsaa at Du med min Svigerinde har besøgt det indviede Sted, hvor min elskede Hustrues Legeme blev nedlagt, og til hvilket Du har lovet mig en Mindesteen.

Din hengivne Ven

Brøndsted.

Rom den 2 Octobr. 1819.

til Thorvaldsen

1819. 42

Bedste Ven!

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Velkommen til Aabenhavn! thi maa jeg dog nok mene at jeg dihen kan sende Dig min Salutationstilsen „Desvorne"! gande jeg frøies til at tage, thi jeg nægter ikke at jeg ogsaa er blandt dem der mene det havde været bedre at Du var kommen lidt senere til Kjøbenhavn og saa havde udrettet imidlertid Hvad Du havde at vare paa baade i München i Warschau og Andensteds. Jeg fordrister mig vel ingenlunde til at tage af Dig er løbet avet om igjennem Tyskland, men saa meget er vist at vi her due nærmeste Venner, Von Tenerani og Freund og jeg, blevne yderst forbavsede over at erfare at Du, som vi meente i Østen befandt Dig i Vesten. Just da jeg haabede Efterretning om Din Ankomst til Wien, fik jeg et Brev fra Hertugen af D. af 25 August hvori H. d. meldte mig at Du befandt Dig i – Frankfurt og vi vide af senere Skrivelse at Hr. v. Humboldt har omfavnet Dig i Ellenbogen Dom. Jeg troede for meer end 5 Maaneder siden i Wiener Zeitung at man i samme Residensstad da var vis paa det Besøg og at man ventede Dig med Ungselighed. Fra München skrives nu at man der forlangst var betænkt paa Festen til Din Ære og mine Venner H. v. Schlichtegroll og Schelling gjøre Nar af mig fordi jeg havde tilskrevet begge at Du ganske uforbigaaelig som snarest vilde besøge dem. – Ligeledes Camaskrig ville del gjærne høre baade fra Wien og Warschau, Dresden og Berlin. I Diario Romano have vi ellers jevnlig kort Anmeldelser om Din Reise, f. ex. om Dit Besøg i Luzern og ved Hvedet hvor Din Løve skal udføres.

Du længes vel efter nogen Meddelelse om dine Venner, dine Arbejder Fremgang her o. s. v. jeg har i denne Henseende ikke Gott at melde Dig. I disse Maaneder har jeg jevnlig besøgt Dine Værksteder, endnu oftere sammtalt med Tenerani og Freund om Arbejdernes Fremme; det forekommer mig at det ikke kan gaae bedre eller finnere fra Haanden. Tenerani og Freund ere yderst paaskjønnende og flittige. Af de yngre Kunstnere i Rom er der

2/10 1819

42

saa eller dagen jeg saa meget efter som Tenerani. Det er et herligt Menneske, en Ædel Juveel i den Konstnerkrone; Hans Hjertelighed og Hengivenhed for dig er grænse-løs, og dette Sindelag gjør mig ham endnu kjærere. Det Ugeskrift af hvad jeg i Henseende til Arbejdernes Fremme har at melde dig er følgende:

Tenerani har nu fuldendt 1 To Buster tilhørende Efterhalvt 2 Fine Ostermanns udkastede Statue, men denne maa nu først formes, hvilket formes delvist Antonios Sygdom skyld ikke har kunnet ske. Den arme Dreyel har i denne Sommer været ilde plaget af Feber, og Slutningen af August Maaned saae den stærke og smukke Mand ud som et Skelet og jeg forbavsedes i høieste Maade da han en Dag i denne Tilstand indtraadte i min Værelse. Nu er han atter frisk og arbejder daglig enten i sit Værksted, paa Gipsafstøbningerne til Academiet, eller i Magazinet i Babuinogaden, paa de Egentlige Statuer hvilke jeg i denne Tid, med Kronprindsen af Bayrens Tilladelse, lader forme. Fremdeles har Tenerani fuldendt for det 3dje Colonel Bonards Buste; 4 Basreliefen Priamus og Achilles; hvorpaa Tenerani nu vender sig til Friisen for Sommariva, paa hvilken andre imidlertid have arbejdet.

Ogsaa for de andre gaaer Arbejdet vel fra Haanden, men to af Arbejderne Lovigi og Bienaimé have været syge af Feber. Den unge Ærede Elev, som arbejder paa Carjatiden, fra Carrara (jeg troer han Navn er Ercolo) har stedse været ifaldadelig i sin Dont og denne skjønne Statue er meget vist-bragt. Ogsaa jeg skjønner denne unge Mands tiltagende Færdighed i at bearbejde Marmoren. — Busten (det er: Skulderstykket med drapperiet, thi Hovedet var forfærdet inden den Afreise) og Basreliefen til Maillands Monument ere just i disse Dage støbte i Bronze af Hopfgarten og lykkedes fortrefflig. Jeg har igaar med stor Fornøjelse det Lagte. Du skulde animere en eller anden ung Person i Kjøbenhavn til at lade den Hydradrengs Støbe i Bronze af Hopf-garten. Denne Statue gjelde vist tage sig fortrinlig skjønt ud i denne Materie. Det sidste af disse Arbejder som af Antonio er formet og afstøbt for Academiets Sandling er Hebe. Gipsen er [illegible] og til min Fuldkomne Fornøjelse.

Du har talt med Hr. Høiheden Prins Christian i Rens — har du og husket at erinde Hr. H. om Nødvendigheden af at sende mig Anvisning, paa Academiets Vegne, for 4 à 500 Sudi for det Første? Tjen mig jeg tale derom med Etatsraad Hansen eller bed vor Ven Prof. Lund, hvem du meget maa hilse fra mig, at tale alvorligt med Hansen derom. Det er nødvendigt at Academiet sender mig saadan Anvisning, hvis Hr. H. Prins Christians Præse-

at jeg vilde have Tilsyn med og passende og forsende Afstøbningerne af disse Værker skal kunne indføres, thi jeg kan allenfalds nok staae i noget, men ikke i meget stort Forskud. Alt hvad jeg her indlegger noterer mig jo hos mine Banquiers her og i Kjøbenhavn dobbelte Poster som jeg i Værket ønsker eller finder det passende at beregne Academiet. Jeg skrev for longst, under 10 April, desangaaende til Hr. H. Pr. Christian til Dresden men jeg har siden intet Svar faaet.

Feberen har plaget os skemt denne Sommer, især i Slutningen af Juli og Halvdelen af August. Alle Arter Febre vare de, som Ordanlit, a Cordre du jour og man regnede henved 10000 Syge i Rom af dette Onde. Ogsaa jeg havde en Rem af Feberen, først i Albano, hvor jeg opholdt mig et par Uger Tid og siden her i Rom. — Maler Koch har været Gudskjelov af ondartet Feber, nu er han kommet sig ret godt. Sculptheis vor Banquier, den ældre Broder, har udstaet overmaade syg af nervøs Feber. Han var nylig opgivet af Lægerne, men det synes som om hans Livskraft er verdt tilbage imod al Formodning. Han er vel som det synes i Bedring, men endnu langt fra ikke uden Fare.

Paven gjør Cardinaler i denne Tid og sloaes for Resten med sine Røvere. Mange Hoveder af denne Hydra ere vel fjeldne ved de stadige Forholds-regler som tages ved Edictet af 19 Juli imod Sonnino, Frosinone &c, men det lader tilbage at mye Hoveder indtil nu vokse paa denne Hydra som paa hiin mythiske. Uagtet de mange pavelige Troppers Nærværelse i Bjergene tilkjent Edicts Udførelse, har dog en Bande af Roverpakket atter i disse sidste Dage gjort en Feed Fangst og ved Fondi paa Napolivejen afrapseret en Conte Brignoli fra Genua, en af denne Stads rigeste Patricier og den ihøje Rosenum af 30000 Neapol. Ducater (jeg mener de udgjøre over 25000 Sudi) er i Forgaars afsendt i største Hast fra et Romersk Kjøbmandshus for at befrie den arme Mand der skal udre halvdød af Skræk og Mishandling.

Vi ere meget faa danske i denne Tid i Rom, Jagen inden Frem og Koch og jeg. En Hr. Fuhrstein var her nylig paa en Uges Tid, men han besøgte Ingen af os, sigende: at han havde danske nok ved sin Hjemkomst til Kjøbenhavn. Jeg traf ham tilfældig i det Studium, hvilket han og besaae med beundringsværdig Præcisthed. Den sidste Rejende af vor Nation som opholdt sig nogen Tid i Rom var Rammeyer de Ørsted, et vakkert ungt Menneske.